

TEVYNE

Organas Susivienijimo L. A.

N 31.

Shenandoah, Pa. 10 Rugsejo - August - 1901 m.

metas V.

NEDELINIS LIETUVISZKAS LAIKRASZTIS ISZEINANTIS KAS SUBATA.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT SHENANDOAH, PA., AS SECOND CLASS MATTER JULY 22, 1901.

THE WEEKLY
"TEVYNE - FATHERLAND."
Organ of the Lithuanian National Alliance.
PUBLISHED EVERY SATURDAY.
at 119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Subscription \$1.00 per year.

Publisher Rev. A. Kaupas.

All communications should be addressed:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Street,
Scranton, Pa.

Rates of Advertising:

one inch, once.....0.50
one inch, one month.....\$1.00
one inch, per year.....\$10.00

"Tevynė" ne sąnariams Susivienijimo kasztuoja per metą \$1.00. Korrespondencijas reikią siųsti ant adreso.
REV. A. KAUPAS, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.

ADRESAI

Susivienijimo Virszininku.

Prezidentas A. Teplir, Pittston, Pa.
Vice-prezidentas J. Karalius,
652 German str., Baltimore, Md.
Sekretorius J. Jurgelevicz,
605 W. Mahanoy str., Mahanoy City, Pa.
Kasierius Chas. Radzievicz,
Shenandoah, Pa.

Kasos globėjai { A. Kolczinski, Minersville, Pa.
J. Daukszis, 41 Daugher Lane,
Wilkes-Barre, Pa.
Knygius - Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
Dvasiszkas vadovas ir prezidentas ex-officio
Augszcziausio sodo, Rev. J. Kuras,
Forest City, Pa.

LITERATISZKAS KOMITETAS.

Rev. A. Milukas, Shenandoah, Pa.
Rev. A. Kaupas, 114 Theodore str.,
Scranton, Pa.
Prof. J. Zemaitis, Shenandoah, Pa.

Patemijimai.

Kažinkoks Perkunas, — turbūt sąnarys atstatyto nuo urėdo komiteto London'o lietuviszkos parapijos — barasi „Lietuvoje" ant kun. Szlamu.... užtai kad szis nesurenka nė 4 svarų kas nedėlia ant bažnyczios. Navatnas iztiesų tas Perkunas: czia jis raszo, kad Landon'o lietuviai labai biedni ir kad kunigas juos nemielaszirdingai lupa; czia tuojau barasi, kad per mažai surenka. Kas tam buvusiam komitetui pasidarė? Ar dėl piktumo proto jau netenka?

Tas komitetas, reikia žinot, bevaldydamas parapiją, nuvogė 22 svarus (110 dol.). Patyręs tai kun, B. Szlamas jį už tą vagystę pavarė. Intuszę komitētiszkia! negalėdami sukelti maiszto priesz kunigą, pradėjo jį szmeižti po laikraszczius (beveik pusė paskutinio numerio „Ukininko" uzimta izdergimais kun. Szl.). Tų visų vaidų priežastim yra „Varpo" bei „Ukininko" redaktorius (d-ras Norkunas, Daumantas ir dar kitais vardais save vadinantis), kurs, budamas Londone įkalbėjo komitetui, kad jie turi netiktai rupintis apie pinigiszkus reikalus parapijos, bet dar kizstis į tikėjimo dalykus. Nėra dyvo, kad nekuriē izz komiteto ant susirinkimų darė įnesizimus, kad popeziaus klausyti nereikia, kad velykinė nebutų priverstina ir t. t. Vienas izz komiteto net priesz smertį nenorėjo priimti paskutinių sakramentų, už ką „Ukininkas" jį pagyrė (tikimės, kad „Uk." pagirs purviną žmogų, kurs nenorės praustis, kad ir jį ant smerties vestų: tai tvirtų nuomonių ir stipraus charaktoriaus vyras — sakys jis). Žodžiu, komitetas katalikiszkos parapijos pradėjo elgtis

nekatalikiszkai ir visą parapiją norėjo padirbti į protestoniszką arba bedieviszką. Ir stebėkis dabar, kad katalikiszkas kunigas pasirupino jais atsikratyti!

Velniui visados gailu izsprukusios izz jo nagų duszias. London'o senam komitetui pikta, kad parapijos kasa negali daugiau dalintis.... Czia yra szaltinis visų izzdergimų kun. Szlamu, naujo komiteto ir gerų katalikų, kuriuos tai izzdergimus randame tiktai nekatalikiszkuose laikraszcziuose.

* * *
Litwin z lasów Zielonki (žiur. Wolny Głos Polski N. 5 - 6 szių metų) szaukia į vienybę lenkus, lietuvius ir rusinus (trzy dzielnice dawnej Polski — pridursime nuo savęs). Raszo jis apie tą vienybę su dideliu užsidegimu ir szaukia su nepaprastu karsztumu:

„Tikimės jums visame kame, lenkai, nes niekados mūsų neapgavote, nenuskriaudėte: jūs mūsų per privartą nepajungėte, prieszingai, izztiestą jums ranką broliszkai suspaudėte. Izztautinti mūsų neizstautinote, mums kalbos nedraudėte" ir t. t.

Na, teip. Niekas nevertė mūsų pratėvių jungtis su lenkais. Darbas Jagėlos izzėjo Lietuvai gal ant naudos, nes gal vieni nebutume galėję atsispirt priesz kryziokus. Bet kad galybė vokieczių likosį sugriauta 1410 m. ir Vytautas stengėsi atgauti savystovystę mūsų tėvynės, ar ne lenkai suardė plianus didžiojo Lietuvos kunigaikszcio? Teip, lenkai mūsų niekados neapgavo!

Lenkai mūsų neizstautino ir mūsų kalbos nenaikino. Suprask, nedarė teip, kaip dabar vokiecziai ir maskoliai,

ką gvoltą liepia visiems svetimiems galvalams savo Vieszpatystėje išsiziadėti savo tautystės ir pasilikti vokieciais arba maskoliais. Ne, snaiptoll! lenkai tos biaurybės nedarė. . . .

Bet per penkis szimtmeczius vinybės su lenkija lietuviszka inteligencija mislijo, kalbėjo ir net jautė lenkiszka. O kad ant galo tautiszka dvasia pradėjo kilti tarp lietuvių, ar ne lenkai pradėjo prikaisioti mums separatizmą ir net norą persimesti į maskolių pusę?

Dabar, aciu Dievui, pradėjo virsti kitaip. Dalis lenkų Amerikoje pripazino musų norus už teisingus, „Wolny Głos Polski“ nesiprieszina musų tautiszkam judėjimui, niekas nevadina musų daugiau „zdrajcais“ ir „perekinczikais“ Esame pripazinti už atskirą nuo lenkų tautą. Galime tad sznekėti su lenkais, kaip lygūs su lygiais. Laikai neapykantos, siundimo lietuvių ant lenkų praėjo ir daugiau negrįsz. Taigi sznekame sziteip:

Lenkai! esate mums artesni net už latvius, kurie politiszka beveik visados gyveno skyrium nuo musų. Musų tautos likimai yra angszcziau susiriszę su jumis, nekaip su kita kokia, kad ir giminiszka tauta. Vienok žiurime ant jųsz ne kaip ant numylėtosios, del kurios gatavi butume paszvēsti viską, — bet tiktai, kaip ant gero draugo, nuo kurio nekiek neprigulime. Užpuola ant musų prieszai, ginkimės iszvien, negal drauge apsiginsime. Jeigu mums ir jums lygi bus nauda isz kokio darbo, dirbkime iszvien. Meskime szalin sentimentalizmus, nesirem kime daugiau ant visokių Liublino unijų ir kitų dabar neturinczių jokios svarbos istoriczų atsitikimų, — zodziu, gyvenkime, kaip broliai. . . . bet rokuokimės, kaip zydai.

Mus su lenkais dabartinėje valandoje gali riszti tik politiszki siekiai. Jeigu lenkai pripazįs mus visakame už lygius su savim ir, kaip lygius, paguodos mus — tad, na! gerai — galėsime su jais susivienyti.

„Lietuvos“ redaktorius, kurs teip mėgsta davinėti pamokinimus kitiems

laikraszcziams (tiktai ne savo partijos), nesigaili ir mums ilgo pamokslu No 31. Progą užimti vietą ant sakyklos ir iszrėži mums rugszczius moralus suteikė jam „denunciacija“ (skaityk korespondenciją isz Londono, patilpusi „Tėv.“ No 29). Tę mat prie vardo d-ro N. yra pridėta kabėse tikra ar netikra daktaro pavadė kuri vien tik per neapsiziurėjimą tapo neiszbraukta. Sztai tas mažas ir iszties nevertas nē minėjimo dalykėlis akyse pono redaktoriaus iszaugo į milžiniszką denunciają ir suteikė progą raszyti ilgą straipsnį.

Vienok pati „Lietuva“ papildo denunciacijas! Pav. No 30 iszdavė vardą „Žvaigždės“ iszleistojo. Kas jai pavelijo tai padaryti? „Žv.“ iszleistojas yra iszvažiavęs isz Maskolijos su paszportu ir tikisi į ją sugrįžti — delto nenori, kad jo vardas figuruotų laikraszcziuose. Bet p. Szerinas, garsindamas jo vardą, iszstato jį ant povojaus suaresztavojimo po sugrįžimui į tėviszkę. Ar tai ne denunciacija?

„Lietuva“ tegul pirmiau pati apsivalo, o paskui mokina kitus.

Ta pati „Lietuva“, kuri mėgsta sznekėti teip iszaugszto apie laikrasztystės etiką ir t.t., pati savo skiltis pripildo neteisingoms korespondencijomis. Sztai tulas Darbininkas, (No 31) apraszdydamas užmuszėjystę Baneviczius Scranton'e, Pa., visą atsitikimą perkreipta perstato. Tas dar butų nieko, — bet jis meluoja, vadindamas užmuszėją dievuotu žmogum. Ne, razbaininkai dievuotais neesti, ir Kasparaviczius (užmuszėjas Banevicziaus), kaip gavome patirti, prie parapijos neprigulėjo ir bažnyczios nelankė.

Matyti, isztikimi „Vien.“ ir „Lietuvos“ korespondentai apie laikrasztystės etiką nē supratimo neturi. Jau kelintą sykį duodasi patėmyti „Lietuvoje“ korespondencijas, kuriose peiktini darbai visai ne dievuotų žmonių yra prikiszami geriems katalikams.

Te, „Lietuva“! Kaip prisieis talpinti rasztus apie keno nors negerus darbus, tai pirmucziausiai iszbrauk tą vietą, kurioje nedorėliai yra pavadinti uoliais katalikais, dievuotais, lankytojais bažnyczios ir kitais vardais, rodancziais, kad turi da tikėjimą.

Stabmeldiszki pal aikai pas latvius pradzioje XVII-to szimtmeczio.

(Senta isz veikalu A. Bricekner'o: „Senovės Lietuva.“)

(Pabaiga.)
Isz užraszų apie antrą tų paczių jezuitų misiją terp latvių patyriame, kad visi žvėrys, kuriuos aukadavo dievams, buvo juodos szerties; kad prie kiekvieno aukavimo reikėjo butinai mesti į ugni ir deginti taukus, lygia kaip ir po szokimų ir giedojimų pasigerti nuo alaus.

1618 m. tie patys jezuitai turėjo treczią misiją terp tų paczių latvių; praneszime apie ją skaitome akvyvus daiktus: daug latvių apygardose Dinaburgo, Rusonų, Riežicos kasmet maino paczias; prie spaviednies nē vienas nesidavė priversti. Garbina tulus akmenis kaipo szventus, slėpdami juos gryczioje, kluonuose arba svirnuose, vadinamuose „atmeszenės viete“, kur mėtė kšnelius valgių szlaksztė aukos krauju; niekas tos vietas negalėjo prisiliesti apart tų, ką turėjo pavelyjimą virsziniko. Misijonieriai iszvertė ažuolus, kuriems vyrai aukas dėjo, ir liepas, kurioms moterys visztas aukavo už užderėjimą ir pasisekimą. Iszgriovė teipgi Ceroklį, pragaro dievaitį, kuriam žmonės atiduodavo pirmą kšnį isz valgių ir pirmą gurksznį isz gėralų. Dinaburge vienas senis szeszzių deszimezių metų su paczia, garbintojai ažuolo, kuriam kasmet du kiauszinu, vieną skatiką ir yvairius taukus aukavo, prizadėjo iszkilmingai, kad pagiję ažuolą nukirs ir sudegins; del ligos to padaryti tuojau negalėjo, o jų szeimyna apie tą medį nežinojo.

Akvyvas teipgi zinas apie stabmeldiszkas liekanas terp latvių XVII tame szimtm. paduoda liuteroniszkas pastorius, Paulius Einhorn.

Latviai turi daugybę visokių dievų. L a i m a suteikia moterims lengvą pagimdimą; D e k t a supa ir auklena užgimusį kudikį. Vardus mergaitėms duoda paukszczų; jeigu kudikis labai verkia, tai ženklas, kad jam vardas nepatinka, reikia jį perkryksztyti; jei kriksztyjo netikęs knnigas arba prie krikszto buvo negeri kumai, vaikas iszauga ant liunatiko. Apie viską gyvenime rupinasi ypatingi dievai: yra dievai kvietkų, žvų, vieszpatystės, ligų, turtų, upių, szulinių, arklių, galvijų, daržų, laukų, miszko, vėjų, žvejotojų, marininkų ir t.t. kiekvienas turi savo vardą, baigiantįsi tankiausiai ant m a t ē (motina), kaip l a u k a m a t (lauko motina — deivė), m e ž a m t a (miszko), l o p e m a t (gyvuolių), j u r a s m a t (marių, jurių) d a r ž a m a t (daržo), v ē j a m a t (vėjo) ir t.t. Savo giesmėse szaukia moterys daržo arba galvijų deivės, keleiviai kelių motinos ir t.t. Bijosi velnio ir piktų dvasių, kurios

jų vaidentuvėje priima yvairius pavidalus, ap-
part karvelio, avinėlio ir lydekos (nes jos gal-
voje yra izreikszi irankiai kentėjimo Viesz-
paties); ruko priesz jas smilkalais, neszioma
czesnaką ir svogunus, rengiasi į kelionę tiktai
po gaidžiagystei; atraszą isz evangelijos szv.
Jono kabina tvarte, kad gyvuliai nesirgtų..

Jų tikėjimas yra maiszytas: galvijų pa-
gelbon szaukiasi Motinos Dievo: O Ma-
ringa darga, O lopu matiet ba-
gata (Brangi Marija, galvijų motina turtin-
ga).

Metines ii netikėtas szventes apvaisz-
czioja visi sykiu. Sausą vasarą, pav. szau-
kia Perkuną viduryje miszko ant kalnelio au-
kaudami jam juodą bergždžią karvę, juodą o-
žį, juodą gaidį; ant aukavimo susirenka visas
apilinkis prileidžia uzbonus alaus ir suka tris
syk aplink sukurta ugnį, liedami ant jos alų
ir praszydami Perkuno, kad atsiųstų lietų.
Nupirkimui aukaujamų gyvuolių ir gėrimų
meta visas apilinkis pinigus. Teip m. 1602
ir 1625, kad vieszpatavo pavietrė, latviai,
perseргėti per sapną, rinko pinigus, už ku-
riuos pirko gyvuolius aukoms, dėjo visi po
lygią dalį miežų ant alaus ir ragaiszių, pas-
kui visi iszvieno valgė ir gėre; virdavo-gi
mediniuose induose įmesdami į vandenį įkai-
tytus akmenis*). Aplink Kalėdas aukauja
ant grįžkelių vilkams ožką, po ko vilkas jau
kaimenėms nieko nedarys, nors ir per vidurį
jos eitų. Paczią Kalėdų naktį (teip vadina-
mą b l u v a k a r) szoka, gieda, rėkauja,
vaikszcziodami nuo gryczios į gryczią, vilk-
dami ir degindami szulį.

Svarbiausias vienog szventės apvaisz-
cziojamos esti dvasių mėnesyje, t. y. Spalių,
panedėliais, nuo szv. Mykolo iki Visų Szven-
tų arba iki szv. Martynui. Tose dienose val-
gydina ir girdo dvasias numirusių presenių
pirtyse arba ant kapinių; nes jeigu dvasioms
nieko neduos valgyti nė gerti, tada supykę
kerszyja, mindžiodamos javus dar daiguose.
Nuo to laiko, kad mums uždraudė maitinti
duszias — teip skundėsi latviai — niekas
mums nedera, o tiemas, kurie laikosi senovės
paproczių, viskas sekasi.

Tokiose dienose, vadinamose Dievo die-
nomis (d e v a d e n a s) noprivalėnieko dir-
bti: kas, pav., javus kultų, tai sėkla visai ne-
užderėtų. Iszszluotoje ir užkurtoje pirtyje
arba ant užlų szeiminikas deda mėšą, viralą
ir alų, kuria ugnį, szaukia numirėlius vardais
kad ateitų ir valgytų (jeigu prie to pamato
kanorints, pv. dvasių tai ženklas, kad ant ki-
tų metų numirs); valgiai stovi iki vakarui,

*) Aplink Panevėžį dar ilgaziol užsiliko tokie
bendri apvaiszcziuojimai szvenczių. Pabaigoje
„Mojines dievmaldystės“ sunesza į vieną nutartą gry-
czia paskirtą mierą miežių ir apinių, vyral sumeta
pinigus nupirkimui degtinės, moterys sunesza surtų,
sviesto ir ragaiszio, ir visas sodžius per isztisą dieną
isz vieno linksminasi, dainuoja, geria ir valgo.

po ko juos ima ir valgo. Paskutinėje dieno-
je (pav. per Visus Szventus) maudo ir maz-
goja duszias, atsisveikina su jomis, sakydami:
„Lenkėme jus kiek galėjome, užtai už-
laikykite mus iki kitų metų pakajuje“. Gas-
padorius tadą kapoja ant slenksczio kaczer-
gą ir liepia duszioms iszeiti.

Pas latvius dar XVII szimt. gyvavo pa-
protis imti sau paczią bė žinios ir pavelyjimo
tėvų. Vaikinas pasiėmęs keletą draugų su
savimi jodavo į namus iszrinktosios; palikę
vieną isz savo tarpo daboti arklių, patys ei-
davo į vidų, kur juos vaiszino; svezcziai pra-
szė, kad mergaitė pavadintų į gryczią ir jų
draugą, kurs pasiliko ant kiemo; mergaitė ei-
davo, o tadą pasilikęs prie arklių ją pagau-
davo ir užsisėdęs ant arklio gabendavo į na-
mus jaunikio. Jeigu namiszcziai vijosi mer-
ginos, tad jaunikis su draugais gindavo ją.
Jeigu teip paveržti mergaitę nenutikdavo,
tad tykodavo, kad eidavo vandenio neszi ar-
ba kur kitur, ir teip sugavę vesdavo arba
veždavo į jaunikio namus, po ko jau tėvams
nieko nepasilikdavo, kaip tik taikintis.

Latviai laidoja numirėlius, pilnai juos ap-
rengę; į grabą deda pinigus. 1601 m., laike
blogų metų, negalėdami nieko numirėliams
suteikti, dėjo į grabą nors adatą ir siulą, kad
nenudriskę stotų akyvaizdoje Dievo. Ant
kapinių nenoriai laidoja, velyja tą daryti
miszkuose ir tankynėse, teisindamiesi tuo,
kad už kapines reikia mokėti. Po smercziai
tėvo, turtus apimdavo jauniausias sunus, nes
tėvui gyvui esant mažiausiai isz tų turtų nau-
dojosi.

Latvių supratime buvo dvejopi vvrkalo-
kai (wikotaki): vieni tampa vilkais tik retkar-
cziais, pamesdami kuną, paskui duszia įeina
į kokį vilką; jeigu kas paliktą kuną tame lai-
ke užkabintų arba pajudintų, duszia negalėtų
į jį grįžti ir ant visados pasiliktų vilke. Ki-
tiems žavetofai permaino žmogiszczką kuną
ir duszą į vilko ypatingais žodžiais, kuriuos
vartoja prie gėrimo.

Latviai, apskritai, žavėjimams tiki: pas
juos net druska neva galima buvo kenkti, teip
kaip nuodais. Javus teip buk galima užžavė-
ti, kad varpa augsi žemę, o szaknys į virszų.
Kad pasitaiko kam skriauda, stoja po varpu,
jeigu skambina ne szventą dieną. Tėnai gar-
sina vagystę arba piktą kokią skriaudą, ir ži-
nia tuojau pasklysta po visą apilinkį, arba
keikia vagį po varpu: „Tegul pražuna, kaip
varpo balsas žūsta.“ Nekrikszytytus varpus
ima velniai ir meta į duobes arba į szulinius,
kur jų balsą galima girdet Kalėdų vidurnak-
tyje.

Aitvaras iszrodo raudonas, kad tuszczias
lekia: mėlinas, kad ukininkui javus nesza.
Jį (aitvarą) užlaiko užkampyje, žinomam tik
vienam ukininkui, kurs jam nesza pirmuolius
valgių ir gėrimų.

Pas Briekner'į galima rast daugiau aky-
vų žinių apie latvių prietarus. Kas intere-
suojsi senovės latvių ir lietuvių mythologija
galį su nauda perskaityt jo veikalą.

S.

Prie palaidojimo jaunos ir gra- žios A. K.

Jaunute rožele tarp rutų žalių
Kodėl nus'vaitinti teip greitai daveis?
Ar raszkažių jau nenorėjai saldžių,
Ar jau nusibodo tau bovytis jais?
Kam skruostams iszblykszi belaiko davei!
Kuriais jaunikaiczių akis vis vyliojai?
Ar tai už tusztybę dabar paskaitei,
Ką pirmu labai paguodojai?
Kam leidai užmirti krutinei jaunai,
Kurios visiems balsas patiko,
Kad net iki užtekant ryto auszrai
Berniukams klausyt neapnyko?
Kam leidai sustingti toms kojoms greitoms
Kur szventvakariais ant szokimų ilgų
Ar dydavo tankiai net ašlą druožlom's
Nesigailėdamos czebatų naujų.

Jaunumene miela! priek prie lentos!
Pažvelgk, koks bus galas kiekvieno žmogaus,
Nesziok szituos žodžius szirdy visados:
„Ateisi ir tu czia — nebžengsi toliaus!“...
Paleistasparnis.

Petrui Mikolainiui.

Petras Mikolainis, negalėdamas iszsiti-
sinti isz melagystės, kurią paleido per savo
laikrasztį, buk „Motinėlė“ szelpia jezuitų u-
niversitetą Svaicarijoje, raszo ant manęs
„Vienybėje“ insinuacijas.

Ant tų iszniekinimų ir apjuodinimų at-
sakau, o podraug baigiu visą reikalą su Pe-
tru Mikolainiu, žodžiais vieno publicisto:

„Regimai skaudžiai užmyniau ant lan-
dynės tos piktvarlės, jei dabar czirszczina sa-
vo paszvinkusį szlapumą ant mano czeba-
tų. — “
Kun. A. Kaupas

Naudingiausia knyga

LIETUVISZKA Chrestomatija,

176 pusl. kurioje patilpę deklamacijos,
tinkanczios kiekvienam atsitikimui,
teipgi parinkti isz geresnių rasztininkų
skaitymai. Preke 50c. Susiv. sąna-
riams tik 25c. Imant vieną knygą, reik
pridėt 5 c. už pacztą. Piningus siųskite
pas:

Chas Radzevicz, Shenandoah, Pa.

KORESPONDENCIJOS.

PHILADELPHIA, PA. Sziadien isz laikraszczių matome, kad Susivienijimas L. A. po XVI seimai persiskyrė; geriau sakant, nuo jo atstojo dalis lietuvių, kurie norėjo perdirbt Sus., kaip jie sako, į grynai tautiszka, atmetant jį nuo katalikystės.

Nepasisekus pakreipt į savo pusę Susivienijimo, atsiskyrėliai norėdami patraukt lietuvius prie savęs, nuo seimo pradėjo drucziai agitavot per prakalbas ir savo tris laikraszczius: Vienybę, Lietuvą ir Lietuvį.

Visa jų agitacija remiasi ant peikimo ir iszrodymo neva netikusių darbų kunigų, kurie buk sudraskė Susivienijimą. Ko jie nori peikdami kunigus? — Ar ne to, kad kunigų visai nebutų? Tada, gal jie sav mislija, lietuviai gyvės vienybėje ir nesipyks tarp savęs? O! bludnas jų supratimas, brolycziai: nebus kunigų, — ne bus ir tikėjimo, o be tikėjimo į ką pavirs lietuviai? Kur jus matėte, ar girdėjote, ar mažu skaitėte, kad nors viena tauta būtų pradėjus savo kilimą nuo atmetimo tikėjimo? Ar teip darė vengrai, czechai arba szlionzakai, kurie buvo kadaisiai dabartiniame mūsų padėjime? Ar jie pradžioje savo tautiszko kilimo vaidėsi tarp savęs už tikėjimą, ar platino socializma, anarchizma ir bedievystę, kurie pas lietuvius platinasi? Ne! Anos tautos neatmetė tikėjimo, neplatino mokslus, kurie erzino vaikus vienos tėvynės ir piudė juos tarpu savęs.

Vadovai anų tautų darbavos be vaidų; kožnas isz jų, turėdamas didelę meilę tėvynės*), nendraskė jos į partijas savo asabiszkiems reikalams arba norams, budavojo ją isz tikros szirdies, per ką sziadien gali džiaugtis vaisiais.

Matome visi, ką nuveikė geras noras ir patrijotizmas vadovų minėtų tautų.

Dabar užduosime sau klausymą, ką mūsų nekurie vadovai nuveikė gero lietuviszkai tautai Amerikoj? Atsakymas trumpas: jie per kelioliką metų platino vaidus tarp lietuvių, draskė mūsų vienybę, o ant galo per XVI seimą sudra-

*) Mūsų istai myli ne tėvynę, bet bedievystę, anarchizma ir kitus izmus. Pr. Red.

skė mūsų, galiu pasakyti, pirmą ir didžiausią, tautiszka draugystę „Susivienijimą“. Galima būtų lengvai jiems dovanot, kad tveriantis jijų Susivienijimas eitu keliu meilės tėvynės ir tautiecių, kad sąnariai jo toliau nendraskytų jau ir teip sudraskytos mūsų vienybės; bet naujas „Susiv“ priėmė sau už devizą: draskyt viską, kas katalikiszka — trumpiau sakant, naujas Susiv. užsimezgė, kad prieszginiauti mūsų katalikiszkam „Susiv.“ — Apie ta galime persitikrinti isz to, kad da nepradėjo gyvuot, o jau jo vadovai su džiaugsmu pranasauja, kad mūsų „Susiv“, pėremtas ant katalikystės, po valdzia vadovų kunigų ne ilgai gyvuos, o jų naujai tveriantis kilis augstytyn teip, kaip lenkiszkas „Związek“.

Priežasties kilimo Związko asz nežinau, bet tikiu, kad jis kilo tik delto, kad turėjo gerus, iszmingus ir apszviestus vadovus — virszininkus, kurie suprato reikalus savo tautiecių ir pagal tuos reikalus vedė visą gerai suorganizuotą organizaciją*).

Ar augš teip tveriantis „Susiv.“! Kaip giriasi garsintojai, yra sziandie didelis klausymas, kurį iszrisz netolimoji ateitis; asz nuo savęs menu kad jis gyvuot negalės, nes tveriasi, kaip man iszrodo, ant pamatų padalinimo lietuvių į luomas.

Kas pasakys, kad asz raszu neteisybę, tai tegul man iszrodo, ko važinėja p. Mikolainis po miestus, apgyventus lietuvių, agitavodamas ir pjudindamas tarp savęs lietuvius? Juk isz savo gero noro to nedaro, — nė viens žmogus neapsiims atstoti nuo darbo ir savo kasztais važinėti, jieszkodamas vėjo. O jis apsiėmė, nes jį siuntė jo perdėtiniai, tikėdami, kad Vienybė, organas naujojo Susiv. padarys isz tų kelionių gerą pelną**). Ar ne del apkentimo tikybos mūsų laikraszcziiai „Lietuvis“ ir „Lietuva“ paskutiniame laike beveik visas savo szpaltas užima tik visokiais

*) „Związek“ neyra prieszingas tikėjimul. Ta organizacija kyla delto, kad turi gerus rėksnius ir moka augztą posmerting. Pr. Red.

**) Mikolainis, mums rodosi, važinėja, kad daugiau sąnarų atitraukt nuo mūsų „Susiv.“ Jis už tą darbą, gauna užmokėti.

erzinimais tautiecių? Ar ne geriau būtų, kad į vietą draskymo lietuvių, juos mokintų gyvenimo, gero apsiėjimo ir medegiszkos gerovės? Ar ne daugiau gautų tada skaitytojų, ir ar negeresni padarytų biznį?

Ant galo tie pats vadovai naujojo Sus. ar tveria jį vardan meilės tautos, arba tautiecių? Ne, niekad! Jie pyksta kad XVI seimas isztyrė jų suktybes, ir dabar — kerszija.

Kaip bus, teip bus, betgi mės, sąnariai katalikiszko Susivienijimo neleiskime iszspildyti norui mūsų prieszų, kurie laukia sugriuvimo mūsų Sus. ir, priėmę už savo devizą prisakymą: „Mylėsi Dievą tavo isz visos szirdies, o artymą savo, kaip savę“, darbuokimės isz visų sago pajiegu, kad praplatinti, meilę artimo ir tautos. Teip darbuodamiesi iszvien ne pasiliksim ant juokų prieszam, bet kilsim augstyn. Augš ir platėsim mūsų Susivienijimas!

V. Žvirgidas.

HAVERHILL, MASS. — Czia lietuvių pusėtinas pulkelis. Visi užsilaike, kaip priguli lietuvioms katalikams, iszskyrus keletą laisvamanių. Tie iszskverbė net į draugystę szv. Kazimiero ir užsimanė isz jos konstitucijos iszmest velykinę iszpažintį. Atkartodami žodžius Mikolainio, jie sako, kad jeigu draugystė vers visus savo sąnarius atlikt iszpažintį, tad vers prie grieko, nes kokiam sąnariui gali pasitaikyt papildyti szventvagystę. Teip valnamaniai mokina mus katalikus, bet jiems nelabai su jų mokslu sekasi pas mus. Žmonės pažįsta juos ir jų iszmintį labai gerai, ir jų neklauso. Tad valnamaniai užsimanė jieszkotį pagelbos isz kitur.

9 d. liepos persikvietė „Vienybės“ redaktorių ant prakalbų. Mės nelabai mylime pliovones ir delto isz kalno praneszeme barzdotam Petru, kad jeigu atkartos Baltimorės prakalbas, tai jam gali atsieiti riestai. Nekurie balsiai atsiliepė; „Klausykite, kiek szitas barzдила pridės ant kunigų, ypacz ant kun. Miluko“. Ir teisybė, kliuvo kunigams. Mikolainis nieko naujo nepasakė, tik praneszė, kad kunigai su savo szalininkais atsiskyrė nuo Sus. L. A. ir ims

naują charterį „kažinkoki Rymo-katalikų“ (Czia Mikolainis pamelavo. Ne katalikai, bet valnamaniai nuo Snsivienijimo atsiskyrė. Naujo charter'io niekas imti nemislia. Paukszczių Susivienijimas neteisingai vadina save Susivienijimu Lietuvių Amerkoje). Delnais Petruai plojo tris szliuptarnikai, kurie pamatė, kad tik jie vieni džiaugiasi isz kalbos „Vienybės“ redaktorias, greitai susisaromatijo ir iki galui užsilaikė ramiai. Po teisybei, ant salės neužilgo pasiliko tik Mikolainio draugai. Pabaigus Mikolainiui, atstistoje V. Kauras, kurs emė siulyt „Lietuvą“ ir „Vienybę“, bet neradęs kastumerių pasitraukė szalin. Teip pat raginimai pasikalbėt su Mikolainiu apie „Sus.“ neatneszė jokių vaisių.

Kaip valnamaniai stengiasi susukt ir apgauti gerus Sus. sąnarius, parodo szitas atsitikimas. Liepos 9 d. turėjome mitingą Sus. kuopos, ant kurio. nutarēm vienu balsu siųsti užmokestį kasieriui Radzevicziui, teippat padaryt protestą priesz Totorių ir kitus virszininkus pabėgelių Susivienijimo, kurių už jokus virszininkus nepripažįstame. Ant mitingo norėjo įsiskverbti szliuptarniai, bet mės jų neleidome. Ant rytojaus (kad reikėjo siųsti pinigų) atėjo pas mane vienas valnamanys (D. Sargunas) ir sėdėjo dvi adyni, kalbindamas siųsti pinigų Paukszcziui, o ne Radzevicziui. Asz jam atsakiau, kad tai ne mano pinigai ir kad turiu juos siųsti tē, tur man liepta, tai yra Radzevicziui. Bet Sargunas neperstojo prasztyt ir maldaut sakydamas: „velyk pragerk ar sau pāsilik“, bet nesiųsk į Shenandoah.

Dar ant paczto kalbino raszyt money order ant vardo Paukszcziio. Kad paskui pamatė, juog pinigai iszsiųsti pas Radzeviczių, tai sustojo, kaip perkuno trenktas. Atsipeikėjęs emė vėl praszyti, kad permainycziau money order ant Paukszcziio vardo. Bet nieko nepesė.

Motiejus Adlis.

P. S. — Tai matote, kaip valnamaniai darbuojasi, kad tik daugiau sąnarių atkalbėti nuo Susivienijimo. Jie stengiasi net per suktybę priraszyt ge-

rus sąnarius prie Paukszczių Susivienijimo. Teip, jie susuko Brooklyn'o, Detroit'o ir kitas kuopas, nusiųsdami sudėtus pinigų Paukszcziui, o ne Radzevicziui (jeigu kuopos sąnariai būtų gerai pažinoję Sus. padėjimą, be abejo visi būtų reikalavę siuntimo savo užmokeszių tik Sus. kasieriui, o ne Paukszcziui). Scranton'e pauksztininkai bandė susukti sekancziu budu; jie norėjo, kad pirmų pirmiausiai visi sudėtų pinigų, o paskui rinktų vyriausybę, tikėdamiesi pervest ją pagal savo norą. Turėdami savo viriausybę, jie mislijo visus pinigų nusiųsti Paukszcziui ir tokiu budu priraszyti visą kuopą prie netikro „Sus.“ Bet vargszams apgavystė nenusisekė. Teip daro jie daugelyje vietų. Isz virszprivestos korespondencijos matome, kokių suktybių griebiasi laisvamaniai. Bet su suktybe toli nenueis. Apgauti susipras ir nepaliks be bausmės suvedziotojų,

SCRANTON, PA. — Navatnas žmogus tas Petras Marcinkevicius. Žinote, už ką jis papuolė į dzėlą.

Paklausykite.

Petras turi, kaip sako, nebjaurią paczią, kurią labai myli. Pirmkelių mėnesių iszvažiavo jis į minksztas anglis ir sugrįžo atgal pirm dviejų nedėlių. Tuojau jam pasirodė, kad pati pasveikino jį ne tokiu szirdingumu, kaip sveikindavo pirmiau. Prisižiūrėjo jis paczios veidui ir tadą tai pirmą sykį puolė jam į galvą, kad jos gražumus gali patikti ne tik jam vienam. Už garbintoją savo dailios moteries jis užvelgė jauną burdingierių ir tuojau pasiryžo atsikratyt ne tik nuo vieno, bet nuo visų garbintojų. Vieną gražų rytą nusivedė savo žmoną į girią ir tenai, rodydamas peilį, liepė praryt zievę vieno meldžio, nuo kurio jam rodėsi, kad paczios veidas susigadįs. Nieko negelbėjo praszymai nelaimingos moteriszkės. Kad zievė likosi suvalgyta, jis per prievartą nukirpo gražius plaukus savo paczios. Kad vienok žmona n'ėjo biauryn, jis pradėjo ją muszti. Vieną sykį teip smarkiai apkulė, kad dalykai atsispyrė pas skvajerį. Tas liepė užmokėt sau deszimtį dolerių ir pastatyt 300 dol.

kaucijos. Marcinkevicius kaucijos nepastatė ir atsirado kalėjime.

Teip pranesza angliszki laikraszcziai.

—x—

BROOKLYN, N. Y. Atsimetus czia nuo Susiv. buvusio kuopos tuliem sąnariam, kuopa Susiv. nepakioko.

Keli sąnariai kuopos užsimokėjo tikram kasieriui p. Radzevicziui, o isz naujų pristojo: Kun. Varnagiris, A. Baltiejus, J. Jasiukeviczia, K. Daniuniute. Prezidentas Susiv. kuopos yra kun. Varnagiris, sekretorius p. A. Baltiejus, nes senas komitetas pabėgo prie Paukszczių.

SUSIVIENYJIMO REIKALAI.

Szitos kuopos užsimokėjo į Centraliszka S. kasa.

—0—

July 26 per	Mika Sagaitį isz Amsterdam	\$5.50
„ „ „	A. W. Tepluszi isz Pittstono	10.50
„ „ „	S. Pranis isz Newark N. J.	6.00
„ „ „	Kun. A. Milukas V. Valancz., Shenandoah,	4.65
„ „ „	Moteru Rožancziaus	2.05
„ „ „	J. Žolinas isz Pittsburg Pa.	1.00
„ 27 „	Strugis isz Brooklyn N. Y.	1.00
July 29 per	P. Mikalaucka isz S. Boston Mass.	6.00
„ „ „	V. Zukauckas isz Northampton, Mass	.50
„ „ „	Jos. Bauzer isz Shenandoah' Pa.	3.00
„ „ „	J. Zemaitis isz Shenandoah. Pa.	1.50
„ „ „	Stas. Bairunas isz Philadelphia,	11.70
July 31 per	F. Burba isz Edwardsville Pa.	3.10
„ „ „	Jos Sungaila isz Philadelphia,	1.00
„ „ „	Ant. Maskaucka isz Pittston, Pa.	.50
„ „ „	Kun. A. Kaminską isz New Philadelphia	6.00
„ „ „	K. Kudziaviczia isz Brooklyn N. Y.	.50
„ „ „	J. Dubauckas isz Cleveland, Ohio.	2.10
„ „ „	A. Danisaviczia isz Mahanoy City Pa.	2.00
July 31 per	S. Bairuną isz Phila.	70
„ „ „	J. Galminas isz Waterbury.	3.00
„ „ „	Ar. Baltiejų isz Brooklyn.	7.20

Apie Vysk. M. Valanceziu

(Pabaiga.)

Ar seniai patįs Dievo mylista pajudinti, it isz sunkaus miego atbudę, visi pripažinot, juogiai stebuklą Vieszpats mūsų žemėj' parodė, isznaikindamas girtuoklystę? Vyrai ir moteris, vaikai ir mergaitės! klausiu asz jūsų, ar ne puiku buvo jums paveizdėti, ar ne drebėjo szirdis jūsų nuo džiaugsmo, kad atpuskų dienoj' matydavot tuszczias karczjamas, o visus katalikus, kaip biteles apie aulį, Bažnyczią szventą apstojusius? Mislįjau, kad tame gražiausiame užsidėjime lyg galo iszbusite. — Ale dabar iszvydau, juogiai ta viltis mano, it puikus sapnas, isznyko; girdžiu, juogiai girtuoklystės jungas teip jums pamėgo, kad iszszjadėję tarnavimo Dievui, vėl užsiraszėte į tarnavimą szėtonui. O, vaikai mano, kas tad su jums dedas? ar-gi jūs norit, kad asz, Piemuo jūsų iszvydęs tokį jūsų užkietėjimą ir nedorumą visiszkai jūsų iszszjadėczian ir isz skaitliaus savo avelių iszmesczian? Ar norit, kad lankydamas savo avinczją, jūsų neaplankyczian, arba atvažiavęs pas jus ir atradęs arielka aptviniusius, Dievo man duoda galybe jums koroczian?

Oi, nelaukit vaikai, kad pakelczian ranką mano ant jūsų! Seno jūsų Piemens nelaiminimas gal jums sunkiai datirti ir rustybę Vieszpatis Dievo ant jūsų užtraukti. Dėlto-gi szendieną szitą mano balsą girdėdami, Veviržėniszkiai neuzkietinkit szirdžių savo, ale visi isz vieno, neiszėdami isz Bažnyczios, pulkit kniupsti ant veido priesz Dievo altorių ir, visa szirdžia Dievo mylistos praszdydami, prizadėkit Jam nę į burną arielkos arba arako nebeimti! Tėvai ir gaspadoriai, geru savo paveikslu vesdami ant gero vaikus ir szejmyną savo, dabokit, kad anei vienas isz jų į karczjamas anei kojos nekeltų, nes-gi tenai yra szaltanis visokių papiktinimų! Ne klausykite tų suvedziotojų, kurie įkalbinės jums, juogiai vieną stiklą iszgėrus, tai da nėra nieko blogo. Asz, Vyskupas ir Piemuo jūsų, sakau, juogiai anei vieno laszo negalima gerti, ir manęs klausykite! O tuokart asz dagirdęs apie jūsų paprovą, praszysiu Dievo, kad duotų mylistą iszturėjimo blaivybėje iki galo; o jūs savo geru paveikslu isznaikįsite papiktinimus, kuriuos dabar padarėt, nulindusią szirdį mano vėlei nuramįsit ir linksmybių pripildysit; aszarotos mano akis pažvelgs meilingai ant jūsų, ir laimįsiau Dievą, kad jums ant kelio iszganymo pagražino. —

Rasziau Varniuose 1861 m. spalį mėnesio 13 d.

Motiejus Vyskupas.

P. S. Kiek tai meilės ir gerų velijimų savo avelėmis! T. S. R.

8. Pridedame isz kun. Silvestro Gimzaucko knygelės: „Lietuvos Bieziulis”

Rauda, Zemaiczų Vyskupui, Motiejui III, 1875 m. mirus.

Paliauk, Sapelka, paliauk dainuoti:
Stovi ties tavim taurė karcziausi!
Pr'ėjo tau laikas jau apraudoti
Tėvą M o t i e j ų mūsų mieliausį.
Žemaiczų saulė jau, jau užgeso,
Baisi tamsybė mus aps'kabino:
Nebēr M o t i e j a u s, nebėra visol....
Aszaromis gailiomis szalis patvino.
Rauda varguoliai, net nusiming;
Rauda, pristigę savo globėjo;
Buczioja kartą jau paskutinį
Malonias rankas, ką juos penėjo.
Paėmė Dievas vienaitį spundą
Nuo tų vargolių, nuo tų naszlaiczų....
Ak, karczią, karczią tur' jie valandą
Ir su jais visa szalis Žemaiczų!
Rauda ir avys, likę be vado.
Gedulių laikas — sunkiaus mirimol
Kuo anas, Dieve, Tau prasirado —
Sulaukė tokio atsitikimo?!

Jis ketvirtainį amžiaus jas ganė
Ir-gi ganydams blusto nedėjo.
Tvirtino, mokė, kaip tik primanė,
Dvasiszka duona tapradž' penėjo.
Jisai erszkėczų takais keliaudams
Per tą pasaulę, dėl avių savo
Sėdams dorybę, o piktą raudame,
Atilsio suvis neberagavo.
Netiktai rauda Jo katalikai,
Paskui Jo grabą miniom's sekdami;
Bet ir žydeliai-neturtininkai,
Ir tie jį lydi, gailiai verkdami.
Jisai gyveno dėl visų labo;
Ir tik jis vienas Kaune žinojo,
Kursai isz žydų nuo szalczio dreba,
Arba jau hadas kurį apstojo.

Rauda M o t i e j a u s jauni, seneliai,
Kiekvien's liežuvis ir paszaukimas.
Rauda, ant galo, visi vaikeliai,
Tas Jo mieliausis apsidžiaugimas.
Vardas M o t i e j a u s dėl mūsų brolių
Žiba teip lygiai, kaip kita saulė.
Priesz Jį mums szalin turtai Urolių
Ir kiek jų turi visa pasaulė!

Beraudodami M o t i e j a u, Tavęs,
Tuo vienu esam tik padrutinti,
Kad ir danguosna Tu nukeliavęs,
Mus nepaliausi laimint ir ginti,
Ir iszmaldausi sau įpėdinį
Tokį, kaip Tujai, dėl mūsų kraszto,
Kursai mylėtų Dievą, Tėvynę
Ir butų spunda Lietuvos Raszto!

Skaityk ant paskutinio puslapio apie gerą progą už pusę prekės gauti gerų knygų.

Jieva.

Ant kranto žalio apuszoto
Stov' žydingi daili jieva,
Kvepinga, skaisti ir žieduota,
Lyg tartum mergytė jauna.
Ji stovi pritykaus upelio.
Ir žiur' į gilmes jo slapszczias
Stebetiaį graksztų ugeli
Ir drapanas savo gražias.
Kad siaudž' apuszėlės ramingai
Ir sznek' apie grožius ramius,
Kad linksta prie jos vis meilingai
Kalbėti jai meilius žodžius, —
Tad praded ji galvą krapyti,
Sklaistyt savo baltus rubus,
Kasas savo žalias draikyti,
Pažvelgus į vandenis blizgius.
Ilgai teip jieva lėpunavo:
Meillai medžiai gaudė ausys'
Karsztai vis saulelė bucziaivo,
Apkibus ją upės gilmys!
Bet laimės laikai greit pramojo:
Ruduo nuplėsž' puikias kasas;
Ledais žiema upę apklojo;
Bėg' saulė į szalis atsczias.
Ir stov' jieva juoda, liudninga,
Uzmirszta, apleista visų,
Ir audra ją plėszo baisingai,
Drasko likuczius apdarų.
Tikt ją apuszėlės vis spaudžia
Prie savo krutinės szaltos,
Graudžai apie meilę tebgaudžia.
Ir gin' ją nuo audros piktos.

Samogita.

Lietuvai.

„Lietuva” 31 No. randa korespodencijoj isz Londono, tilpusioj „Tėvynės” No 29, denunciaciją ir mane, kaipo redaktorių „Tėvynės” vieszai iszvadinus baisum denuncijantu. Sziuomi praneszu, kad asz suvis neesu „Tėvynės” redaktorium, taigi neatsakau nė už jos geras, ne už blogas puses. Buvo garsinta, ir „Lietuvos” redaktoriui reikėjo žinoti, kad „Tėvynės” redagavojimą XVI seimas pavedė Literatiszkam komitetui, kuriame asz neesu sanarys. Taigi už tą neva-denunciaciją neatsakau. Meldžių „Lietuvos” paleidusios apie mane ta paskalą, atszaukti ją priesz savo skaitytojus.

Su guodone.
V. Stagaras

Lietuviszkas piknykas

Shenandoah'rio lietuviszkos nedėldieninės moksleinės, po priežiura kun. A. Miluko, bus High point parke, panedėlij, 12 rugpjuczio (August). Užpraszdami netik vaikai, bet ir suaugę, nes bus dailus pasilinksminimas su muzika, szokiais, dainom ir deklamacijom, tik svaiginanczių gėrymų nebus. Tikietas 10 centų.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.

*Mano Dirbtuve tapo
Apdovanota*

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistiską išdirbimą.

**KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt.**

Turiu už garbę apreikšti guodotiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad ašz dirbu wisus augsoziaus paminėtus daigtus Pigiausel, Teisingiausel ir Geriausel, nes per 30 metų užsiimdama iszdirdimbais įgijau geriausę praktiką ir dėl to galiu wisą padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Šios knygos yra gaunamos S. L. A. Spaust.

Budas senovės lietuvių ir žemaičių	50c.
Istoria Europos	15
Kražių skerdynė	5
Padėjimas lietuvių tautos rusų višzpatystėj	35
(Ta pati kniga maskolizskoi kalboi	.. \$1,00)
Kristiono Donelaiczio rasztai (eilės)	40
Medega mūsų tautiskai vaistinjystai	40
Medega Sim. Daukanto biografiiai	80
Pajauta, (pasaka isz Lietuvos istorios)	60
Naktys (eilės) E. Youngo, vertė L. Ivins.	15
Pavasario balsui, (eiles Mairionio)	15
Kanklės, (eilės ir dainos)	15
Jonas isz Kempės ir Szilka, (eilės)	15
Gipsinis Jotis ir Per kytrumą, (pasakos)	15
Zentas del parodos (komedia), vertė Sel.	15
„Tėvynė“ 1896 metų, visi numerai	100
„Tėvynė“ 1897 metų, visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1898 metų visi numerai	1,50
„Tėvynė“ 1899 metų visi numerai	1,50
Kun. A. Burba, jo gyvenimas ir darbai	25
Istoria szventa seno ir naujo įstatymo	50
Prilips Ožys liepto galą (Drama 5 aktuose 2)	15
Mainieris ir leberis	20
Diedai ir Gražina	30
Trumpi Atsakymai priesz Religiją	25
Dogmatas apie Pragarą	10

K. Radzeviczius.

Puikiausia visam Shenandoah'ri
RESTAURACIJA.

Tris syk ant dienos KARSZTI UŽKANDZIAI, o teip visada szal ti dykai. Geriausi ir pigiausi PIETUS, viskas szviežia: CIGARAI pirmos klesos. Priegtam koznas lietuovys ras SZIRDINGA RODA kiekvienam reikale. O ir PINIGUS MAINO ir siunczia į LIETUVA ir į kitās dalis svieto.

121 E. Centre str.,
SHENANDOAH, PA.

V. Chmieliauckas

E. CENTRE STR.
SHENANDOAH, PA

Užlaiko didelę krautuve cigarų, vynoir visokių likiečių, o pardavinėja pigiaus nēkaip svetimtaucziai, kurie užlai ko pulkus agentų nutukusių už lietuovizskus pinigus.

Taigi vyrai susipraskime, ir duokime uždirbti saviszkiui.

ŽENKLUS SUSIVIENYJIMO norinti turėti, turi nusipirkt pas Centralizska Susiv. kasiery p. K. Radzeviczių pasiuncziant jam 1 d. ir 50 centu.

Adresas yra „TEVYNEJE.”

Geriausiai Inteisyta

LIETUVISZKA SPAUSTUVE

GREITAI, GERAI IR PIGIAI ATLIEKA
VISOKIUS DRUKORISZKUS DARBUS.

V. J. Stagaras,

119 E. Centre Str., Shenandoah, Pa.

Lietuviszka Dirbtuve

ARNOTU, KOPU, BALDAKIMU, ir kitų visų bažnytinių parėdų; teipogi del draugyszzių: KARUNU, KUKARDU, KEPURIU, ŽENKLU ir tt. Norėdami savo darbu suszelpti savo tautietę ir kad tas darbas butų priderancziai atliktas, atsiszaukite pas:

T. ANDRIUSZEVICZAITĖ

115 W. Division St. Chicago, Ill.

GERA PROGA!

Per TRIS mėnesius visi Susivienijimo šarariai gali gauti tik UŽ PUSE PREKES sekancias knygas.

Medega Simano Daukanto biogratijai. Dirvos kn. I. Shenandoah, Pa., 1898 m., pusl. 128. (Su paveikslėliais).....\$1.00.

Medega mūsų tautiškai vaistininkystai. Dr. J. Basanavičiaus, su dviem autoriaus paveikslais... 40 c.

Rankvedis Senoviškos istorijos. Kn. I. Rytų šalys. Ant 72 pusl. aprašyta trumpa istorija senovės Aigipto, Assirijos ir Babilonijos, Fenicijos, Medijos ir Persijos, Judejos, Indijos ir Kynų, su 14 pav. pagal Firher'į ir Gazeau, parengė kun. A. Milukas... 50 c.

Anima Vilis. Labai graži apysaka Marės Radevičiūtės, iš Siberijos gyvenimo, 169 psl. 75 c.

Lietuviškas Albumas. Paveikslai lietuviškų raštininkų ir vietų. I-mas išleidimas..... 50 c.

Rankvedis Senoviškos istorijos. Dalis II. Graikija (su paveikslėliais). Pagal Fisher'į ir kitus parengė kun. A. Milukas..... 40 c.

Lietuviškai Trakiškos Studijos. Didei svarbus moksliskas Dr. J. Basanavičiaus veikalas, kuriame mokintas senovės tyrinėtojas išveda lietuvių trakišką pajimą..... 60 c.

Pajauta, Lizdeikos duktė arba Lietuva XIV šimtmetije. Knyga I. Istoriskas apsakymas Bernatavičiaus..... 60 c.

Lietuviškos pasakos. Medega lietuviškai mitologijai. Surinkta Dr. J. Basanavičiaus. Knyga I. Kaštai kun. A. Miluko, pusl. 192. Čia telpa daugelis seniausių lietuviškų mytologiškų pasakų kaipotai: Dievas ir Velnias; Žmogus ir Velnias; apie Raganas ir Raganius; apie Deives, Laimą ir Laumes; apie Dalį; apie Giltinę; apie Šalną ir Šaltį; apie Vėjus; apie Milžinus; apie Zalčius ir Smakus; apie Vilktačius arba Vilkalokus. Knyga turi didelę moksliską vertę..... \$1.50

Lietuviški Dainiai pradžios XIX šimtmečio. Kliasiškai tautiskas perijodas Jr. Jono. Telpa čia visi iki šiol zinomi poetiški veikalai..... 40 c.

Populiariškas Rankvedis Fizikos. Labai naudinga knygelė. Sioje knygelėje yra išguldytos paslaptys fizikos žodžiais ir paveikslėliais, kurias žmogus perskaitęs įgaus daug išminties prie visokių išdirbysčių..... 75 c.

Trakiečių Dzukų dainos. Išleido kun. A. Milukas, Shenandoah, Pa., 1899 m., pusl. 88.... 60 c.

Tetervinams burkuojant. Paveikslėlis, Marės Radevičiūtės. Vertė Selimas. II. Kur trumpa, ten truksta. Kosminskio humoreska. Lietuviškai išguldė Andrius. Shenandoah, Pa., 1897 m..... 10 c.

Tvanas, istoriška apysaka H. Sienkevičiaus. Dalis I. Kaštu kun. A. Miluko..... 80 c.

Tvanas, istoriška apysaka H. Sienkevičiaus. Dalis II. Kaštai kun. A. Miluko ir Vytauto.... \$1.00

Kristijono Donelaičio Raštai. Metų laikai ir kitokios eilės. Psl. 134..... 40 c.

Padėjimas Lietuvių Tautos Rusų Viešpatystėje Socijologiškas paišyns gr. Lelyvos. Vertė kunigas A. Kaupas. Kaštai kun. A. Miluko..... 35 c.

Dėvoniškių Kryžius. Aprašymas..... 10 c.

Kun. A. Pabiezės Botanika. Didei svarbus to garsaus mūsų mokslininko veikalas..... \$1.00

Kun. A. Burbos prozaiški raštai, tm. I. Telpa čia apysakos: Tyrmiškių Andrius, Šviesulė, Drašybė ir išmintis žmogaus, Apiburta avis, Tėvo pastutiniai zodžiai, Naujalenkis iš prievartos, Sesuo, Už tėvynės meilę, Burtininkas iš Cucugvano (Austrijoje), Sodžiaus elgėta, Velnio išpažintis ir Smertis ant nosies..... 80 c.

Kun. A. Burbos prozaiški raštai, tm. II. Apy sakos: Lyginai kaip ir pavelyta, Kučios naktis, Kareivio duktė Džukelio sapnas, Bedievio dangus Senutis, Sugyvenimo vilnyse..... 50 c.

Ta pati knyga ant geresnės popieros..... 60 c.

Kun. Totoriaus, „Pamokslai gražių žmonių“. Labai gražūs ir pamokinanti skaitymai dėl mažų ir priaugančių vaikų. Cenzura leizia į Maskoliją.... 60 c.

Katalikų Bažnyčia ir Mokslas pagal Zahm'ą iš angliško vertė kun. A. Milukas..... 15 c.

Lietuviškas Albumas, antras išleidimas, dalis I. Paveikslai istoriškų vietų, lietuviškų namų, išdarbių ir kitokių. Išleido kn. A. Milukas. 1900 m.... 50 c.

Lietuviškas Albumas. Lietuviški raštininkai ir žymesni vyrai; dalije II-je telpa paveikslai apie 50 lietuviškų raštininkų podraug su aprašymų lietuviškoje ir angliškoje kalbose lietuvių rašliavos iš tautiško kilimo XIX šimtmetije, teipgi paveikslai 8 kankintinių už lietuvių tūstę. Antroje dalije patalpinti lietuviški tipai, teipgi Lietuviška gričia ant Paryžiaus parodos, uždėtojai labdaringos draugystės Petropilije etc.... Knyga šita privalo papuošti kozną lietuvišką namą..... \$1.00

Išpažinties istorija, pagal A. Guillois vertė kn. A. Milukas..... 50c.

Kun. A. Bortkevičiaus — Pamokslai apie Sakramentus..... \$1.00

Valdimierius, kun. Šmidto apysaka. Vertė kun. A. Milukas..... 25 c.

Duonos jieškotojai, H. Sienkevičiaus apysaka, vertė V. Stagaras..... 35 c.

Zentas dėl parodos..... 15 c.

Du broliu, piešinys iš Turkų karės..... 5 c.

Zemaičių Vyskupystė, vysk. M. Valanciaus \$1.00

Visos šitos knygos tėvynėje gyvenantiems lietuviams yra pristatomos net iki parubežiui už didei sumažintą prekę, butent dolerį skaitant už rublį, o centus už kapeikas. Rašant reik padėti antrašą:

Rev. A. Milukas, Shenandoah, Pa.

A. HOLDERMAN,

Pigiausiai parduoda sziubinius ir szelp visokius auksinius žiedus, puikiai patal-so laikrodžius ir džlogorius. Pas jį galit pirke lempų, žiedų, džlogorių, len-ciugelių, grafafonų ir t. t. Geresni daig-tai, pigesnės prekės, viskas yra gvaran-tuota.

HOLDERMAN'S Jewelry Store,
112 N. MAIN STR., SHENANDOAH, PA.

Dirva, Dirva, Dirva!

Laikrasztis DIRVA iszeina kas trys mėnesiai, pavidale knygos uuo 100 iki 160 puslapų ir daugiaus. Kasztuoja 2 dol. ant metų Amerikoje. Maskolijos lietuviams (su prisiuntimu iki Prusų rubežiaus) 8 markės. Pavienio DIRVOS numerio prekė 75 c. (2 markės Prusuose). Dirvos stekiu yra per isleidimą mokslizkų knygelių pakelti mūsų literatūrą. Raszant ir siuncziant pinigus ar rasztus reikia adresuoti:

Rev. A. M. Milukas,
Shenandoah, Pa.

ŽVAIGŽDĖ

Didžiausias katalikiziskas tautiziskas lietuvisziskas laikrasztis. Iszeina kas czet-vergas. Kasztuoja ant metų \$2.00 į užmarę \$2.50. Telpa „Žvaigždė“ puikios patrijotizskos apysakos užimanczios kiekvieną žmogų.

Raszant į „Žvaigždes“ redystę reikia padėti tokį adresą:

„ŽVAIGŽDE“
Station W, P. O. B. 17
Brooklyn, N. Y.

DR. J. C. FAUGHNAN,

VETERINARISZKAS GYDYTOJAS

Gydo visokias ligas, kokicimis tik naminiai gyvuliai gali apsirgti.

Jei kam reiktų, visados, kiekvieną valandą tą daktarą galit rast.

Commercial Hotel, Shenandoah, Pa.

JUOZAS MURASZKA

AGENTAS

Commonwealth Provident Association.

Geros Kompanijos, kuri laine ligos duoda benefitą, o už 6 metų gali otsimti savo pangus. Laike ligos gali gauti nuo

5 iki 25 dol. ant nedellos.

Dasižinokit pas JUOZA MURASZKA
MAHANAY PLANE, PA.

A. M. Matusевич.

Agentas

Vargonų, Pijanų, Siuvamų Maszinų, Cigarų ir papirosų

Vargonus, pijanus ir maszinas duodu ant 20 dienų ant iszmėginimo. Jiegu per tą laiką pamatas instrumentas pasirodytų negerų, ar per bragum, asz jį atsimsiu atgal, ir per tą laiką niekas nekasztuos. Užtikrinu, kad nuo manęs pirk-site viską pigiau kaip visoj Amerikoje galėtumet gauti, nes asz visokius daiktus imu stacziai isz fabriko, ir todėl galiu juos parduot pigiau, kaip tie, ka isz wholesale ima. Meldžiu tik pamėginti o užtikrinu, kad busit užganėdinti.

A. M. Matusевичius,
605 W. Mahanoy Str., Mahanoy City, Pa.

A. L. GRAICZUNAS,

(LIETUVISZKAS DAKTARAS.)

227 1/2 W. Division str.,

CHICAGO, ILLINOIS

PRIIMA LIGONIUS

{ nuo 8 iki 10 ryto,
nuo 12 iki 1 po piet,
nuo 7 iki 9 vakare.

Atėik pats arba gali paszaukti į savo namus. Gydan pasekingai ir didžiausioje paslapyje užlaikau užsikreczianczias limpanczias gėdingas ir prastoto vyrizskumo ligas. Atsiszauken tiems per laiszką su apraszynu savo ligos duodu rodą.